

หลักสูตรสถานศึกษา

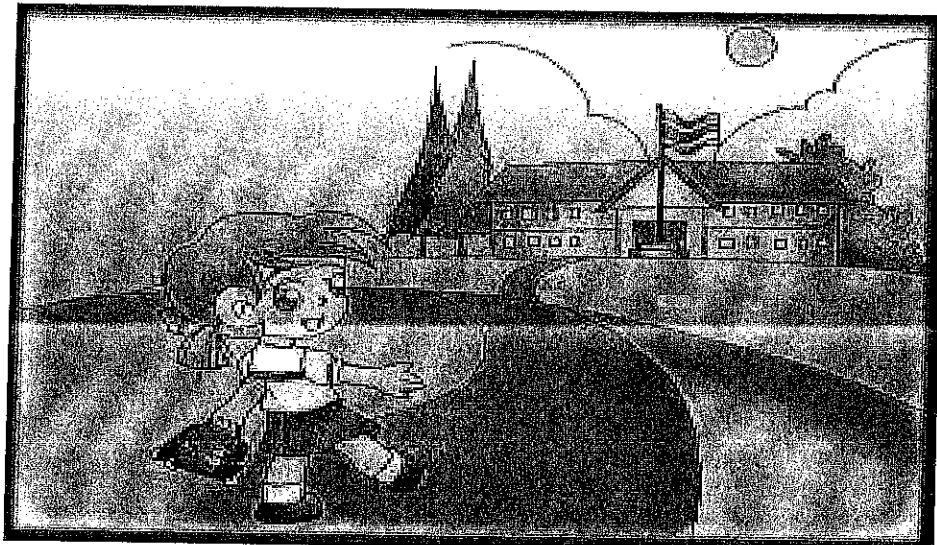
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกระชุม

(ฉบับปรับปรุง)

พุทธศักราช ๒๕๖๑

ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

(สำหรับเด็กอายุ ๓ - ๔ ปี)

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลลอรัญญาวารี

ตำบลลอรัญญาวารี อําเภอเกี้ยนชา

จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประกาศศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกระชุม^๑
เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกระชุม^๒
(ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช ๒๕๖๑
ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

การจัดการศึกษา ตามเจตนาرمณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้สถานศึกษาดำเนินการจัดทำหลักสูตรระดับสถานศึกษา โดยมีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง และ สภាពตามบริบททางวัฒนธรรม วิถีชีวิตของสังคม ชุมชน และท้องถิ่นของผู้เรียน ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันไป ทั้งนี้ เพื่อให้สถานศึกษาได้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานที่ดีเทียบกัน ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีคำสั่งที่ ศพฐ. ๑๒๒๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แทนหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๕๖ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกระชุมตั้งก่อตั้งองค์กรบริหารส่วนตำบล lor ตามความวารีต่ำบลอรัญญา วารีสำเภาเคียนชาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ทราบดีถึงความสำคัญของการกิจดังกล่าว จึงได้จัดให้มีการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา การศึกษาปฐมวัย (สำหรับเด็กอายุ ๓-๕ ปี) โดยกำหนดถึงความสอดคล้อง กับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เพื่อให้ผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย มีความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจน และสามารถนำไปใช้ ในการจัดกิจกรรมประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ สมตามเจตนาرمณ์ของหลักสูตรสถานศึกษาที่ กำหนดไว้ในฉบับนี้

ทั้งนี้ หลักสูตรสถานศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกระชุม(ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช ๒๕๖๑(สำหรับเด็กอายุ ๓-๕ ปี) ฉบับนี้ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านกระชุมในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงประกาศ ให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาฉบับปรับปรุงนี้ ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกระชุมตั้งก่อตั้งองค์กรบริหารส่วน ตำบล lor ตามความวารี ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

(ลงชื่อ).....
(ลงชื่อ).....

(นายสมศักดิ์ รัตนเพชร)

ประธานคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

(ลงชื่อ).....
(ลงชื่อ).....

(นางสาววันเพ็ญ คำวารี)

ผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

(๔)

การวิเคราะห์มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

พัฒนาการด้านร่างกาย

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ มีน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๕-๖ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. มีน้ำหนักตามเกณฑ์ของ กรรมอนามัย	๑. มีน้ำหนักตามเกณฑ์ของ กรรมอนามัย	๑. มีน้ำหนักตามเกณฑ์ของ กรรมอนามัย
๒. มีส่วนสูงตามเกณฑ์ของ กรรมอนามัย	๒. มีส่วนสูงตามเกณฑ์ของ กรรมอนามัย	๒. มีส่วนสูงตามเกณฑ์ของ กรรมอนามัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ มีสุขภาพอนามัย สุขนิสัยที่ดี

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๕-๖ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. ยอมรับประทานอาหารที่มี ประโยชน์และตื่นนี้ให้สะอาด เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑. รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และตื่นนี้สะอาดด้วยตนเอง	๑. รับประทานอาหารที่มี ประโยชน์ได้หลายชนิดและตื่น นี้สะอาดได้ด้วยตนเอง
๒. ถ้างเมื่อก่อนรับประทานอาหาร และหลังจากใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๒. ถ้างเมื่อก่อนรับประทานอาหาร และหลังจากใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม ด้วยตนเอง	๒. ถ้างเมื่อก่อนรับประทาน อาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำ- ห้องส้วมด้วยตนเอง
๓. นอนพักผ่อนเป็นเวลา	๓. นอนพักผ่อนเป็นเวลา	๓. นอนพักผ่อนเป็นเวลา
๔. ออกกำลังกายเป็นเวลา	๔. ออกกำลังกายเป็นเวลา	๔. ออกกำลังกายเป็นเวลา

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ รักษาระบบท่อส่ายของตนเองและผู้อื่น

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๕-๖ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. เด่นและทำกิจกรรมอย่าง ปลดปล่อยเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑. เด่นและทำกิจกรรมอย่าง ปลดปล่อยเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑. เด่นและทำกิจกรรมอย่าง ปลดปล่อยด้วยตนเอง
๒. ปฏิบัติตนต่อความปลดปล่อยของ ตนเอง	๒. ปฏิบัติตนต่อความปลดปล่อยของ ตนเอง	๒. ปฏิบัติตนต่อความปลดปล่อย ของตนเอง
	๓. ปฏิบัติตนต่อความปลดปล่อยของ ผู้อื่น	๓. ปฏิบัติตนต่อความปลดปล่อย ของผู้อื่น
		๔. ร้องขอความช่วยเหลือเมื่อมี ปัญหา

(๙)

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๒ ก้าวเดียวให้หายและก้าวเดียวเล็กเบ็นแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว-
และปราศจากสัมพันธ์กัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคื่อนไหาร่างกายอย่างคล่องแคล่วปราศจากสัมพันธ์และทรงตัวได้

สภาพที่พึงประสงค์		
ขั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ขั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ขั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. เดินตามแนวที่กำหนดให้ ๒. กระโดดสองขาขึ้นลงอยู่กับที่ได้ ๓. วิ่งแล้วหยุดได้ ๔. รับลูกนกดโดยใช้มือและลำตัวช่วย	๑. เดินต่อเท้าไปข้างหน้าเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ต้องการแขน ๒. กระโดดขาเดียวอยู่กับที่ได้โดยไม่เสียการทรงตัว ๓. วิ่งรอบหลังได้ ๔. รับลูกนกดโดยใช้มือทั้งสองข้าง	๑. เดินต่อเท้าโดยหลังเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ต้องการแขน ๒. กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่เสียการทรงตัว ๓. วิ่งรอบหลังได้ ๔. รับลูกนกดโดยใช้มือและลำตัวช่วย ๕. รับลูกนกดที่กระคอนขึ้นจากพื้นได้

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ใช้มือ – ตาปราศจากสัมพันธ์กัน

สภาพที่พึงประสงค์		
ขั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ขั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ขั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. ใช้กรรไกรตัดกระดาษขาดจากกันได้โดยใช้มือเดียว ๒. เย็บรูปแบบตามแบบได้ ๓. ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางขนาด ๑ ซม. ได้	๑. ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นตรงได้ ๒. เย็บรูปสีเหลืองตามแบบได้อย่างมีมุนชัดเจน ๓. ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๕ ซม. ได้	๑. ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นโค้งได้ ๒. เย็บรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุนชัดเจน ๓. ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๒๕ ซม. ได้

พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. ร่าเริง สดชื่น แจ่มใส่และอารมณ์ดี ๒. แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้เหมาะสมกับสถานการณ์	๑. ร่าเริง สดชื่น แจ่มใส่และอารมณ์ดี ๒. แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้ตามสถานการณ์	๑. ร่าเริง สดชื่น แจ่มใส่และอารมณ์ดี ๒. แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้สอดคล้องกับสถานการณ์-อย่างเหมาะสม

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีความรู้สึกที่ดี ต่อตนเองและผู้อื่น

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. ก้าวไป ก้าวเดินอย่าง ๒. แสดงความพอใจในผลงานของ ตนเอง	๑. ก้าวไป ก้าวเดินอย่าง อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ ๒. แสดงความพอใจในผลงาน และความสามารถของตนเอง	๑. ก้าวไป ก้าวเดินอย่าง อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ ๒. แสดงความพอใจในผลงาน และความสามารถของตนเอง- และผู้อื่น

พัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๔ ชั้นชุมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออก ผ่านงานศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. สนใจ มีความสุข และแสดงออก ผ่านงานศิลปะ	๑. สนใจ มีความสุข และ แสดงออกผ่านงานศิลปะ	๑. สนใจ มีความสุข และ แสดงออกผ่านงานศิลปะ
๒. สนใจ มีความสุข และแสดงออก ผ่านเสียงเพลง ดนตรี	๒. สนใจ มีความสุข และ แสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี	๒. สนใจ มีความสุข และ แสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี
๓. สนใจ มีความสุข และแสดง ท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบ เพลง จังหวะ และดนตรี	๓. สนใจ มีความสุข และแสดง ท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบ- เพลง จังหวะ และดนตรี	๓. สนใจ มีความสุข และแสดง ท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบ- เพลง จังหวะ และดนตรี

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒ แสดงอุปกรณ์ด้านศิลปะ คนครี และการเคลื่อนไหวตามจินตนาการ

สภาพที่พึงประสงค์		
ขั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ขั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ขั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. แสดงผลงานศิลปะตามจินตนาการของตนเอง ๒. แสดงท่าทางเคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะ คนครีตามจินตนาการของตนเอง	๑. แสดงและเขียน作品ศิลปะตามจินตนาการของตนเอง ๒. แสดงท่าทางเคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะ คนครีตามจินตนาการของตนเอง	๑. แสดงและเขียน作品ศิลปะตามจินตนาการของตนเองและของผู้อื่น ๒. แสดงท่าทางเคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะ คนครีตามจินตนาการของตนเองและของผู้อื่น

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ต่อสัตย์สุจริต

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. บอกหรือชี้ได้ว่าสิ่งใดเป็นของตนเอง	๑. ขออนุญาตเมื่อต้องการสิ่งของผู้อื่นเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑. ขออนุญาตเมื่อต้องการสิ่งของผู้อื่นได้ด้วยตนเอง
๒. บอกหรือชี้ได้ว่าสิ่งใดเป็นของผู้อื่น	๒. รอคอยเมื่อต้องการสิ่งของผู้อื่นเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๒. รอคอยเมื่อต้องการสิ่งของผู้อื่นได้ด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ มีความแมตตากรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. แสดงความรักเพื่อน	๑. แสดงความรักเพื่อน	๑. แสดงความรักเพื่อน
๒. แสดงความมีเมตตาสัตว์เลี้ยง	๒. แสดงความมีเมตตาสัตว์เลี้ยง	๒. แสดงความมีเมตตาสัตว์เลี้ยง
๓. แบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๓. ช่วยเหลือผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๓. ช่วยเหลือผู้อื่นได้ด้วยตนเอง
	๔. แบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๔. แบ่งปันผู้อื่นได้ด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๑. แสดงสีหน้าและท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๑. แสดงสีหน้าและท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่นอย่างสอดคล้องกับสถานการณ์
๒. เล่นและทำกิจกรรมกับเพื่อนเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๒. เล่นและทำกิจกรรมกับเพื่อนเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๒. เล่นและทำกิจกรรมกับเพื่อนได้ด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ มีความรับผิดชอบ

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. ทำงานที่ได้รับมอบหมายงานตามสั่งเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ ๒. จัดเก็บของเล่นของใช้เข้าที่ เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๑. ทำงานที่ได้รับมอบหมายงานตามสั่งเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ ๒. จัดเก็บของเล่นของใช้เข้าที่ เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๑. ทำงานที่ได้รับมอบหมายงานตามสั่งด้วยตนเอง ๒. จัดเก็บของเล่นของใช้เข้าที่ได้ด้วยตนเอง

พัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ-
พอเพียง

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติภาระประจำวัน

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. แต่งตัวโดยมีผู้ช่วยเหลือ ๒. รับประทานอาหารด้วยตนเอง ๓. ใช้ห้องน้ำห้องส้วมโดยมีผู้ช่วยเหลือ	๑. แต่งตัวด้วยตนเอง ๒. รับประทานอาหารด้วยตนเอง ๓. ใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	๑. แต่งตัวด้วยตนเองได้อย่าง คล่องแคล่ว ๒. รับประทานอาหารด้วย ตนเองอย่างถูกวิธี ๓. ใช้และทำความสะอาดสระอาบน้ำ ใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ มีวินัยในตนเอง

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. เก็บของเล่นของใช้เข้าที่เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ ๒. เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๑. เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วยตนเอง ๒. เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง	๑. เก็บของเล่นของใช้เข้าที่อย่างเรียบร้อยด้วยตนเอง ๒. เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓ ประยัดและพอเพียง

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. ใช้สิ่งของเครื่องใช้อ่างประยัด และพอเพียง เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ ๒. ไม่ทำลายสิ่งของเครื่องใช้ เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๑. ใช้สิ่งของเครื่องใช้อ่าง ประยัดและพอเพียง เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ ๒. ไม่ทำลายสิ่งของเครื่องใช้ เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๑. ใช้สิ่งของเครื่องใช้อ่าง ประยัดและพอเพียงด้วยตนเอง ๒. ไม่ทำลายสิ่งของเครื่องใช้ ได้ด้วยตนเอง

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๗ รักธรรมชาติ สิงแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ คุณลักษณะธรรมชาติ และสิงแวดล้อม

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. มีส่วนร่วมคุ้มครองฯรักษาธรรมชาติ และสิงแวดล้อม เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ ๒. ทึ่งขยะได้ถูกที่	๑. มีส่วนร่วมคุ้มครองฯรักษาธรรมชาติ และสิงแวดล้อม เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ ๒. ทึ่งขยะได้ถูกที่	๑. มีคุ้มครองฯรักษาธรรมชาติ และสิงแวดล้อมด้วยตนเอง ๒. ทึ่งขยะได้ถูกที่

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒ มีการพยายามวัฒนธรรมไทย และรักความเป็นไทย

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. ปฏิบัติตามมารยาทไทยได้ เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ ๒. กล่าวคำขอบคุณและขอโทษเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ ๓. หยุดยืนเมื่อได้ยินเพลงชาติไทย และเพลงสรรเสริญพระบารมี	๑. ปฏิบัติตามมารยาทไทยได้ด้วยตนเอง ๒. กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง ๓. ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี	๑. ปฏิบัติตามมารยาทไทยได้ตามกาลเทศะ ๒. กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง ๓. ยืนตรงและร่วมร้องเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติด้วยความเป็นสมាជิกรดีของสังคมในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตัวบ่งชี้ที่ ส.๑ ยอมรับความเห็นและความแตกต่างระหว่างบุคคล

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๕-๖ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. บอกความเห็นของตนเองกับผู้อื่นได้ เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๑. บอกความเห็นของตนเองกับผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๑. บอกความเห็นของตนเองกับผู้อื่นได้ด้วยตนเอง
๒. บอกความแตกต่างระหว่างตนเองกับผู้อื่นได้ เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๒. บอกความแตกต่างระหว่างตนเองกับผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๒. บอกความแตกต่างระหว่างตนเองกับผู้อื่นได้ด้วยตนเอง
๓. เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	๓. เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	๓. เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน

ตัวบ่งชี้ที่ ส.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๕-๖ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. เด่นร่วมกับเพื่อน	๑. เด่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม	๑. เด่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนอย่างมีเป้าหมาย
๒. อึ้งหรือทักทายผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๒. อึ้ง ทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง	๒. อึ้ง ทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้เหมาะสมกับสถานการณ์

ตัวบ่งชี้ที่ ส.๓ ปฏิบัติด้วยดีในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๕-๖ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. ปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๑. มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๑. มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงด้วยตนเอง
๒. ปฏิบัติด้วยดีเป็นผู้นำเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๒. ปฏิบัติด้วยดีเป็นผู้นำได้ด้วยตนเอง	๒. ปฏิบัติด้วยดีเป็นผู้นำได้เหมาะสมกับสถานการณ์
๓. ปฏิบัติด้วยดีเป็นผู้ตามเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๓. ปฏิบัติด้วยดีเป็นผู้ตามได้ด้วยตนเอง	๓. ปฏิบัติด้วยดีเป็นผู้ตามได้เหมาะสมกับสถานการณ์
๔. ยอมรับการประนีประนอมแก้ไขปัญหาเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๔. ประนีประนอมแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๔. ประนีประนอมแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงด้วยตนเอง

มาตรฐานดุลลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๕ ใช้ภาษาอื่นสารที่เหมาะสมกับวัย
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ สนทนาระดับต่ำและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ

สภาพที่พึงประสงค์		
ขั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ขั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ขั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. พึงผู้อื่นพูดจนจบ โดยมีผู้ช่วยเหลือ	๑. พึงผู้อื่นพูดจนจบ โดยมีผู้ชี้แนะ	๑. พึงผู้อื่นพูดจนจบด้วยตนเอง
๒. พูดโดยต้องบากบอเรื่องที่พึงโดยมีผู้ช่วยเหลือ	๒. สนทนาระดับต่ำและเล่าเรื่อง กับเรื่องที่พึงโดยมีผู้ชี้แนะ	๒. สนทนาระดับต่ำและเล่าเรื่องโดยไม่ต้องมีผู้ช่วยเหลือ
๓. เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้น ๆ	๓. เล่าเรื่องเป็นประกายอย่างต่อเนื่อง	๓. เล่าเรื่องเป็นเรื่องราวต่อเนื่องได้

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ อ่าน เขียนภาพ และสัญลักษณ์ได้

สภาพที่พึงประสงค์		
ขั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ขั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ขั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. อ่านภาพ และพูดชื่อความตัวของภาษาของตน	๑. อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ พร้อมทั้งชื่อหรือการตามอง-ชื่อความตามบรรยาย	๑. อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ ด้วยการซึ้งหรือการตามอ่านเริ่มต้น และจุดจบของชื่อความ
๒. เขียน ชี้ นัด เยีย อายังมีทิศทาง	๒. เขียนคล้ายตัวอักษร	๒. เขียนชื่อของตนลงตามแบบ ๓. เขียนชื่อความด้วยวิธีที่คิด ขึ้นเอง

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวมยอด

สภาพที่พึงประสงค์		
ขั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ขั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ขั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. บอกลักษณะของสิ่งต่าง ๆ จาก การสังเกต โดยใช้ประสานสัมผัส	๑. บอกลักษณะ และ ส่วนประกอบของสิ่งต่าง ๆ จากการสังเกต โดยใช้ประสานสัมผัส	๑. บอกลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงหรือความ- สัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ จากการ สังเกต โดยใช้ประสานสัมผัส
๒. จับคู่หรือเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะหรือหน้าที่ การใช้งานเพียงลักษณะเดียว	๒. จับคู่และเปรียบเทียบความ แตกต่างหรือความเหมือนของ สิ่งต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะที่ สังเกตพบเพียงลักษณะเดียว	๒. จับคู่และเปรียบเทียบความ แตกต่างและความเหมือนของ- สิ่งต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะที่ สังเกตพบสองลักษณะขึ้นไป
๓. คัดแยกสิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะ หรือหน้าที่การใช้งาน	๓. จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ โดยใช้อ漾น้อยหนึ่งลักษณะ เป็นเกณฑ์	๓. จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ตั้งแต่สองลักษณะ- ขึ้นไปเป็นเกณฑ์
๔. เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์ อ漾น้อย ๓ ลำดับ	๔. เรียงลำดับสิ่งของหรือ เหตุการณ์อ漾น้อย ๔ ลำดับ	๔. เรียงลำดับสิ่งของและ เหตุการณ์อ漾น้อย ๕ ลำดับ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๒ มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล

สภาพที่พึงประสงค์		
ขั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ขั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ขั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. ระบุผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ หรือการกระทำเมื่อมีผู้ช่วยแนะ	๑. ระบุสาเหตุหรือผลที่เกิดขึ้น ในเหตุการณ์หรือการกระทำ เมื่อมีผู้ช่วยแนะ	๑. อธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและ ผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือ- การกระทำด้วยตนเอง
๒. คาดเดา หรือคาดคะเนสิ่งที่ อาจจะเกิดขึ้น	๒. คาดเดา หรือคาดคะเนสิ่งที่ อาจจะเกิดขึ้น หรือมีส่วนร่วม ในการลงความเห็นจากข้อมูล	๒. คาดคะเนสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น และมีส่วนร่วมในการลง- ความเห็นจากข้อมูลอย่างมี เหตุผล

(๑๕)

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และตัดสินใจ

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. ตัดสินใจในเรื่องง่าย ๆ ๒. แก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	๑. ตัดสินใจในเรื่องง่าย ๆ และเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้น ๒. ระบุปัญหา และแก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	๑. ตัดสินใจในเรื่องง่าย ๆ และยอมรับผลที่เกิดขึ้น ๒. ระบุปัญหา สร้างทางเลือก และเลือกวิธีแก้ปัญหา

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๑๑ จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๔ ทำงานศิลปะตามจินตนาการและ ความคิดสร้างสรรค์

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. สร้างผลงานศิลปะเพื่อต่อสานความคิด ความรู้สึกของตนเอง ๒. อธิบายผลงานศิลปะเพื่อต่อสานความคิด ความรู้สึกของตนเอง โดยมีผู้ช่วยเหลือ	๑. สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง โดยมีการดัดแปลง และแบ่งใหม่จากเดิมหรือมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น ๒. อธิบายผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง โดยมีผู้ช่วยเหลือ	๑. สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง โดยมีการดัดแปลง แบ่งใหม่จากเดิมและมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น ๒. อธิบายผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๕ แสดงท่าทาง / - เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อต่อสานความคิด ความรู้สึกของตนเอง ๒. อธิบายเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง โดยมีผู้ช่วยเหลือ	๑. เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายหรือแบ่งใหม่ ๒. อธิบายเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง โดยมีผู้ช่วยเหลือ	๑. เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายและแบ่งใหม่ ๒. อธิบายเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเองด้วยตนเอง

**มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๑๒ มีเอกคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการ
แสดงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย**

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเอกคติที่ดีต่อการเรียนรู้

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. สนใจฟังหรืออ่านหนังสือด้วยตนเอง	๑. สนใจซักถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์หรือตัวหนังสือที่พบเห็น	๑. สนใจหยิบหนังสือมาอ่านและเปลี่ยนสื่อความคิดด้วยตนเองเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
๒. กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	๒. กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	๒. กระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมด้วยแต่เดิมจนจบ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถในการแสดงหาความรู้

สภาพที่พึงประสงค์		
ชั้นปฐมวัยปีที่ ๑ (อายุ ๓-๔ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๒ (อายุ ๔-๕ ปี)	ชั้นปฐมวัยปีที่ ๓ (อายุ ๕-๖ ปี)
๑. คืนหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ตามวิธีการที่มีผู้ชี้แนะ	๑. คืนหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ตามวิธีการของตนเอง	๑. คืนหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ โดยใช้วิธีการที่หลากหลายด้วยตนเอง
๒. ใช้ประโยชน์คำถามว่า “ใคร” “อะไร” ในการคืนหาคำตอบ	๒. ใช้ประโยชน์คำถามว่า “ที่ ไหน” “ทำ ไม่” ในการคืนหาคำตอบ	๒. ใช้ประโยชน์คำถามว่า “เมื่อ ไหร่” “อย่าง ไร” ในการคืนหาคำตอบ

ກາວກີຈາກຮັດກາຣີກົມປູນວັຍ

๑. ສ່າງເສີມໃຫ້ນັກເຮືອນມີສຸຂພາພທີ່ສມບູຮັດແຈ້ງແຮງ
๒. ສ່າງເສີມໃຫ້ນັກເຮືອນມີຄວາມພຣ້ອມກ່ອນເນົ້າເຮືອນໃນຮະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນ
๓. ເສີມສ້າງຄຸນຮຽນແລະຈິຍີຮຽນແກ່ນັກເຮືອນ
๔. ສ່າງເສີມຊຸມໜ້າໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກາຮັດກາຣີກົມປູນວັຍ

ເປົ້າໝາຍກາຮັດກາຣີກົມປູນວັຍ

๑. ນັກເຮືອນມີສຸຂພາພທາງດ້ານຮ່ວມມືນແລະຈິຕີໃຈທີ່ສມບູຮັດແຈ້ງແຮງ ເປັນໄປຕາມເກີດທີ່ມາຕຽບຮູ້ອອກຮະຫວາງສ່າງຮາຮາຄສູ່
๒. ນັກເຮືອນມີຄວາມພຣ້ອມໃນດ້ານຮ່ວມມືນ ດ້ານອາຮົມນີ້ແລະຈິຕີໃຈ ດ້ານສັງຄນ ແລະດ້ານສົດປົງຄູ່າ ເພື່ອເປັນ
ພື້ນຮູ້ານກາຮັດກາຣີໃນຮະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນ
๓. ນັກເຮືອນໄດ້ຮັບກາຮັດກາຣີສູ່ພົກສູ່ຄຸນຮຽນແລະຈິຍີຮຽນ ສາມາດອ່ານູ້ຮ່ວມກັບຜູ້ອື່ນໄດ້ຢ່າງມີຄວາມສູ່
๔. ຄູ້ ນັກເຮືອນ ຜູ້ປົກຄອງ ແລະຊຸມໜ້າຮ່ວມກັນສັນບສູນກາຮັດກາຣີ ແນິນງານແລະກາຮັດກົມປູນວັຍ

ອັດກັນຍົດ

ໄທວີສາຍ

ເອກສັກຍົດ

ຄູ່ນຍົດພັດນາເດືອກເລື່ອກສະອາດ

โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

เรียนรู้ที่ประกอบด้วย ประสบการณ์สำคัญ และสาระที่ควรเรียนรู้ ตลอดจนสิ่งเสริม คุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป จึงได้กำหนดไว้ดังนี้

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ ๓-๖ ปี เป็นสื่อกลางในการจัดประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเด็ก ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยอาจจัดในรูปแบบหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ หรือเลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย สาระการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย ๒ ส่วน คือ ประสบการณ์สำคัญ และสาระที่ควรเรียนรู้ ดังนี้

๑. ประสบการณ์สำคัญ ประสบการณ์สำคัญ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้เด็กได้ลงมือทำด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาเด็กทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยเฉพาะระยะแรกเริ่มชีวิต และช่วงระยะปฐมวัยมีความสำคัญเป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นฐานของพัฒนาการก้าวต่อไปของชีวิตเด็กแต่ละคน ตลอดจนเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถ แรงจูงใจ ไฟร้าย ไฟเรียน และความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองของเด็ก ที่จะส่งผลต่อเนื่องจากช่วงวัยเด็กไปสู่วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ ประสบการณ์สำคัญจะเกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมทุกด้านที่กระทบให้เด็กเกิดการเรียนรู้และมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในวิถีชีวิตของเด็กและในสังคมภายนอก อันจะสั่งสมเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และสามารถพัฒนาต่อเนื่องไปสู่ระดับที่สูงขึ้น

ประสบการณ์สำคัญที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ของเด็กนั้น พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูจำเป็นต้องสนับสนุนให้เด็กมีประสบการณ์ตรงด้วยการใช้ประสานหัวใจ การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย การสร้างความรักความผูกพันกับคนใกล้ชิด การปฏิสัมพันธ์กับผู้คนและสิ่งต่างๆ รอบตัว และการรู้จักใช้ภาษาสื่อความหมาย ดังนั้น การฝึกทักษะต่างๆ ต้องให้เด็กมีประสบการณ์สำคัญผ่านการปฏิบัติจริงประจำวัน และการเล่น ให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากการเลียนแบบ ลองผิดลองถูก สำรวจ ทดลอง และลองเมื่อกระทำจริง การปฏิสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของ บุคคล และธรรมชาติรอบตัวเด็กตามบริบทของสภาพแวดล้อม จำเป็นต้องมีการจัดประสบการณ์สำคัญแบบองค์รวมที่ยึดเด็กเป็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

๑.๑ ประสบการณ์สำมัคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย เป็นการสนับสนุนให้เกิดได้มีโอกาสพัฒนาด้านเนื้อหาญ กล้ามเนื้อเล็ก การประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท ในการทำกิจกรรมประจำวันหรือทำกิจกรรมต่างๆ การนอนหลับพักผ่อน การดูแลสุขภาพอนามัย และความปลอดภัยของตนเอง

ประสบการณ์สำคัญที่ควรส่งเสริม

๑. การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามจังหวะดนตรี
๒. การเคลื่อนไหว และการทรงตัว
๓. การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อ และระบบประสาท
๔. การเด่นเครื่องเล่นสัมผัส
๕. การวัด
๖. การเขียนปีดเจีย
๗. การปั๊น
๘. การถัก
๙. การตัดปะ
๑๐. การอุ้ดลักษณะความสะอาดของร่างกาย ของใช้ส่วนตัว
๑๑. การรักษาความปลอดภัย

๑.๒ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกที่เหมาะสมกับวัย มีความสุข ร่าเริง แจ่มใส ได้พัฒนาความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเอง จากการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน พ่อแม่หรือผู้ดูแลเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการทำให้เด็กรู้สึกเป็นที่รัก อบอุ่น มั่นคง เกิดความรู้สึกปลอดภัย ไว้วางใจ ซึ่งจะส่งผลให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและเรียนรู้ที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

ประสบการณ์สำคัญที่ควรส่งเสริม

๑. การรับรู้อารมณ์หรือความรู้สึกของตนเอง
๒. การแสดงอารมณ์ที่เป็นสุข
๓. การควบคุมอารมณ์และการแสดงออก
๔. การเด่นอิสระ
๕. การเด่นบทบาทสมมติ
๖. การเขียนชั้นธรรมชาติ
๗. การเพาะปลูกอย่างจ่าย
๘. การเดี่ยวสัตว์
๙. การฟังนิทาน
๑๐. การร้องเพลง
๑๑. การท่องคำศัพท์ของจังหวะ
๑๒. การทำกิจกรรมศิลปะต่าง ๆ ตามความสนใจ

๑.๓ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รอบตัว ในชีวิตประจำวัน ได้ปฏิบัติ

กิจกรรมต่าง ๆ และปรับตัวอยู่ในสังคม เด็กมีโอกาสได้เล่น และทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่ เด็กวัยเดียวกันหรือต่างวัย เพศเดียวกัน หรือต่างเพศ อย่างสมำเสมอ

ประสบการณ์สำคัญที่ควรส่งเสริม

๑. การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันตามวัย
๒. การเล่นอย่างอิสระ
๓. การเล่นร่วมกับผู้อื่น
๔. การแบ่งปันหรือการให้
๕. การอดทนรอคอยตามวัย
๖. การใช้ภาษาบอกความต้องการ
๗. การออกไปเล่นนอกบ้าน
๘. การไปสวนสาธารณะ
๙. การออกไปร่วมกิจกรรมในศาสนสถาน

๑.๔ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้รับรู้และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวในชีวิตประจำวันผ่านประสบการณ์พัฒนาการ การใช้ภาษาสื่อสารความหมายและความคิด รู้จักสังเกตคุณลักษณะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสี ขนาด รูปร่าง รูปทรง ผิวสัมผัส จดจำชื่อเรียกสิ่งต่าง ๆ รอบตัว

ประสบการณ์สำคัญที่ควรส่งเสริม

๑. การตอบคำถามจากกระบวนการคิด
๒. การเชื่อมโยงจากประสบการณ์เดิม
๓. การเรียงลำดับเหตุการณ์
๔. การยึดหยุ่นการคิดตามวัย
๕. การจดจ่อใส่ใจ
๖. การสังเกตวัตถุหรือสิ่งของที่มีสีสันและรูปทรงที่ต่างกัน
๗. การฟังเสียงต่าง ๆ รอบตัว
๘. การฟังนิทานหรือเรื่องราวต้น ๆ
๙. การพูดบอกความต้องการ
๑๐. การเล่าเรื่องราว
๑๑. การสำรวจ
๑๒. การทดลองอย่างจ่าย ๆ
๑๓. การคิดวางแผนที่ไม่ซับซ้อน
๑๔. การคิดตัดสินใจหรือแก้ปัญหาในเรื่องที่ง่าย ๆ ด้วยตนเอง
๑๕. การแสดงความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ

๒. สาระที่ควรเรียนรู้ สาระที่จะให้เด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี เรียนรู้ ควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตนเองเป็นลำดับแรก แล้วจึงขยายไปสู่เรื่องที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก เพื่อนำไปใช้ในการคำนวณชีวิตประจำวัน เด็กควรได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัย ดังนี้

๒.๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ และเพศของตนเอง การเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ของใบหน้าและร่างกาย การดูแลตนเองเบื้องต้น โดยมีผู้ใหญ่ให้การช่วยเหลือ การล้างมือ การขับถ่าย การรับประทานอาหาร การถอดและใส่เสื้อผ้า การรักษาความปลอดภัย และการอนหลับพักผ่อน

ประสบการณ์

ด้านร่างกาย

- การเคลื่อนไหวกับที่และการเคลื่อนไหว เคลื่อนที่
- การเคลื่อนไหวพร้อมอุปกรณ์
- การเล่นเครื่องเล่นสนาน
- การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส
- การเขียนภาพและการเล่นกับสี
- การบัน្តและการประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ
- การปฏิบัติตามสุขภาพอนามัย
- การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

ด้านอารมณ์ อิจิใจ

- การแสดงปฏิกิริยาโดยตอบเสียงคนต่างภาษา เช่น เครื่องดนตรีประเภทเคาะประเภทตี ฯลฯ
- การร้องเพลง
- การชื่นชมและสร้างสรรค์ สิ่งที่สวยงาม
- การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องสนุก ตลอด ขบขันและเรื่องราว เหตุการณ์ที่-สนุกต่าง ๆ
- การเล่นอิสระ
- การเล่นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
- การเล่นในห้องเรียน และนอกห้องเรียน

ด้านสังคม

- การปฏิบัติจิตบรรจิตรประจำวันของตนเอง
- การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การแก้ปัญหาในการเล่น การปฏิบัติตามวัฒนธรรมตามท้องถิ่นที่อยู่อาศัย อยู่และ ความเป็นไทย

ด้านสติปัญญา

- การรู้จักสิ่งต่าง ๆ ด้วยการฟัง การมอง การสัมผัส ชิมรส คอมพิวเตอร์
- การเชื่อมโยงภาพ ภาพถ่าย และรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง

- การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อ วัตถุ ของเล่นและผลงาน
- การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อ วัสดุ
- การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเตือนเรื่องเกี่ยวกับตนเอง
- การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่สนใจ
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวนหรือปริมาณ
- การอธิบายในเรื่องตำแหน่งของสิ่งของต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน
- การเริ่มต้นและการหยุดกระทำโดยสัญญาณ
- การสำรวจและอธิบายความเหมือนและความแตกต่าง
- การจับคู่ จำแนก จัดกลุ่ม
- การเปรียบเทียบ เช่น สัน / ยา / ชุขระ / เรียบ ฯลฯ
- การนับสิ่งต่าง ๆ
- การจัด หนึ่งต่อหนึ่ง
- การฟังเรื่องราว นิทาน คำคล้องจอง คำกลอน
- การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ ที่สื่อความหมายต่อเด็ก
- การอ่านในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ ที่สื่อความหมายต่อเด็ก

สาระย่อย

1. ชื่อเด่น ชื่อจริง นามสกุล
2. ลักษณะรูปร่าง หน้าตาและเพศ
3. ชื่อ รูปร่างหน้าที่และการ ดูแลรักษาส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
4. การดูแลรักษาความสะอาดอย่างง่าย ๆ
5. การแบ่งปัน
6. การรับประทานอาหารคุ้ว ตนเอง
7. การเลือกรับประทานอาหาร ที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย
8. การยอมรับผู้อื่น
9. การแสดงความรู้สึกที่ เหมาะสม
10. การเป็นผู้นำและผู้ตาม

๒.๒ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลภายในครอบครัวและบุคคลภายนอกครอบครัว การรู้จักชื่อเรียกหรือสรรพนามแทนตัวของญาติ หรือผู้เลี้ยงดู วิธีปฏิบัติกับผู้อื่นอย่างเหมาะสม การทำลาย การไหว้ การเล่นกับพี่น้องในบ้าน การไปเที่ยวต่างประเทศ และสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน การเล่นที่สนามเด็กเล่น การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา วัฒนธรรมและประเพณี

ประสบการณ์

ด้านร่างกาย

- การเคลื่อนไหวกับที่และการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่
- การเคลื่อนไหวพร้อมอุปกรณ์
- การเด่นเครื่องเด่นสวยงาม
- การเด่นเครื่องเด่นสัมผัส
- การเขียนภาพและการเล่นกับตี
- การบัน្តและการประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ
- การปฏิบัติตามสุขภาพอนามัย
- การรักษาความปลดปล่อยของตนเองและผู้อื่น

ด้านอารมณ์ จิตใจ

- การแสดงปัญกิริยาได้ตอบเสียงคนตระหง่าน เช่น เครื่องดนตรีประเภทเคาะปะเกทตี ฯลฯ
- การร้องเพลง
- การชื่นชมและสร้างสรรค์ สิ่งที่สวยงาม
- การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องสนุก ตลก ขบขัน และเรื่องราว เหตุการณ์ ที่สนุกต่าง ๆ
- การเด่นอิสระ
- การเล่นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
- การเล่นในห้องเรียน และนอกห้องเรียน

ด้านสังคม

- การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของคนมอง
- การเด่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การแยกเปลี่ยนความคิดเห็นและความเห็นความคิดเห็นของผู้อื่น
- การแก้ปัญหาในการเล่น
- การปฏิบัติตามวัฒนธรรมตามท้องถิ่นที่อยู่อาศัย อยู่และความเป็นไทย

ด้านสติปัญญา

- การรู้จักสิ่งต่าง ๆ ด้วยการฟัง การมอง การสัมผัส จิมรส คอมกิ้น
- การเข้มโยงภาพ ภาพถ่าย และรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง
- การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านตัว วัตถุ ของเด่นและผลงาน
- การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านตัว วัสดุ
- การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง
- การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่สนใจ
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวนหรือปริมาณ
- การอธิบายในเรื่องตำแหน่งของสิ่งของต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน
- การเริ่มต้นและการหยุดกระทำโดยสัญญาณ

- การสำรวจและอธิบายความเหมือนและความแตกต่าง
- การขับสู่ จำแนก จัดกลุ่ม
- การเปรียบเทียบ เช่น สั้น / ยาว ชรุحرุ / เรียบ ๆ ฯลฯ
- การเปรียบเทียบจำนวนมากกว่า น้อยกว่า เท่ากัน
- การนับสิ่งต่าง ๆ
- การจัดคู่ หนึ่งต่อหนึ่ง
- การพึงเรื่องราว นิทาน คำกล้อดง คำกลอน
- การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ ที่สืบความหมายต่อเด็ก

สาระย่อย
<ol style="list-style-type: none"> 1. ลักษณะของบ้าน 2. ความสำคัญความหมายของครอบครัว 3. ชื่อบุคคลในครอบครัว 4. ชื่อรูปร่าง ลักษณะหน้าตา ของบุคคลในครอบครัว 5. ชื่อของโรงเรียนที่ตั้ง 6. บุคคลในโรงเรียน 7. หน้าที่ของบุคคลที่อยู่ในโรงเรียน 8. กิจกรรมเบื้องต้นของโรงเรียน 9. อาชีพในชุมชน

๒.๓ ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรได้เรียนรู้เกี่ยวกับการสำรวจสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ รอบตัว เช่นสัตว์ พืช ดอกไม้ ใบไม้ ผ่านการใช้ประสารทสัมผัสทั้งห้า การเด่นน้ำ การเด่นทราย การเดินทาง สัมผัสด้วยสัมภาระ ที่ไม่เป็นอันตราย การเดินเล่นในสวน การเพาะปลูกอย่างง่าย

ประสบการณ์

ด้านร่างกาย

- การเคลื่อนไหวกับที่และการเคลื่อนไหว เคลื่อนที่
- การเคลื่อนไหวพร้อมอุปกรณ์
- การเด่นเครื่องเด่นสนาน
- การเด่นเครื่องเด่นสัมผัส
- การเขียนภาพและการเด่นกับสี
- การบันทึกและการประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ
- การปฏิบัติตามสุขภาพอนามัย
- การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

ด้านอารมณ์ จิตใจ

- การแสดงปฏิกิริยาได้ตอบเสียงคนต่างภาษา เช่น เครื่องดนตรีประเภทเคาะ ประเภทตี ฯลฯ
- การร้องเพลง

- การเขียนชื่อและสร้างสรรค์ สิ่งที่สวยงาม
- การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องสนุก ตอก ขบขัน และเรื่องราว เหตุการณ์ ที่สนุกต่างๆ / - การเล่นอิสระ
- การเล่นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม / - การเล่นในห้องเรียน และนอกห้องเรียน

ด้านสังคม

- การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง
- การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การแยกเบี้ยนความคิดเห็นและความเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
- การเก็บปัญหาในการเล่น
- การปฏิบัติตามวัฒนธรรมตามท้องถิ่นที่อยู่อาศัย อยู่และความเป็นไทย

ด้านสติปัญญา

- การรู้จักสิ่งต่างๆ ด้วยการฟัง การมอง การสัมผัส ชิมรส คอมกสื่น
- การเชื่อมโยงภาพ ภาพถ่าย และรูปแบบต่างๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง
- การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเด่นและผลงาน
- การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อ วัสดุ
- การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง
- การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่สนใจ
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวนหรือปริมาณ
- การอธิบายในเรื่องตำแหน่งของสิ่งของต่างๆ ที่สัมพันธ์กัน
- การเริ่มต้นและการหยุดการทำโดยสัญญาณ
- การสำรวจและอธิบายความเหมือนและความแตกต่าง
- การจับคู่ จำแนก จัดกลุ่ม
- การเปรียบเทียบ เช่น สีน้ำเงิน/ขาว บรู๊ฟฟ์/เรียบ ฯลฯ
- การเปรียบเทียบจำนวนมากกว่า น้อยกว่า มากกว่า กัน
- การนับสิ่งต่างๆ - การจัดคู่ หนึ่งต่อหนึ่ง
- การฟังเรื่องราว นิทาน คำค้อของ Jong คำกลอน
- การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ ที่สื่อความหมายต่อเด็ก

สาระย่อ

1. สิ่งมีชีวิต	- ชื่อ - รูปร่าง ลักษณะ
	- ความเหมือน และความแตกต่าง - ความเมตตากรุณา
2. สิ่งไม่มีชีวิต	- ชื่อ - ลักษณะ - ความเหมือนและความแตกต่าง
3. ภูมิภาค	- ชื่อภูมิภาค - การปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับภูมิ - การรักษาสุขภาพ
4. กลางวัน กลางคืน	- รูปร่าง ลักษณะของดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์
	- ข้อแตกต่างของกลางวัน และกลางคืน
	- การปฏิบัติตนในเวลากลางวัน กลางคืน

๒.๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก เศร้าวเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อและอาชีพเด่นของใช้ที่อยู่รอบตัว การเชื่อมโยงลักษณะหรือคุณสมบัติอย่างง่าย ๆ ของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก เช่น สีสูป์ร่า รูปทรง ขนาด พิวัฒน์พัสด์

ประสบการณ์

ด้านร่างกาย

- การเคลื่อนไหวกับที่และการเคลื่อนไหว เคลื่อนที่
- การเคลื่อนไหวพร้อมอุปกรณ์
- การเด่นเครื่องเล่นสนาน
- การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส
- การเขียนภาพและการเด่นกับสี
- การบีบและการประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ
- การปฏิบัติตามสุขภาพอนามัย
- การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

ด้านอารมณ์ จิตใจ

- การแสดงปฏิกิริยาโดยตอบเสียงคนต่างประเทศ ๆ เช่น เครื่องดนตรีประเภทเคาะปะเกที ฯลฯ
- การร้องเพลง
- การชื่นชมและสร้างสรรค์ สิ่งที่สวยงาม
- การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องสนุก ตลก ขบขัน และเรื่องราว เหตุการณ์ ที่สนุกต่าง ๆ
- การเด่นอิสระ
- การเด่นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
- การเด่นในห้องเรียน และนอกห้องเรียน

ด้านสังคม

- การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง
- การเด่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความเห็นของผู้อื่น
- การเก็บปัญหาในการเด่น
- การปฏิบัติตามวัฒนธรรมตามท้องถิ่นที่อยู่อาศัย อยู่และความเป็นไทย

ด้านสติปัญญา

- การรู้จักสิ่งต่าง ๆ ด้วยการฟัง การมอง การสัมผัส ชิมรส คอมกลิ่น
- การเชื่อมโยงภาพ ภาพถ่าย และรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง
- การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อ วัตถุ ของเล่นและผลงาน
- การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อ วัสดุ
- การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง

- การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่สนใจ
 - การอธิบายในเรื่องคำแห่งของสิ่งของต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน
 - การสำรวจและอธิบายความหมายเมื่อันและความแตกต่าง
 - การจับคู่ จำแนก จัดกลุ่ม
 - การเปรียบเทียบ เช่น สั้น / ยาว ขรุขระ / เรียบ ฯลฯ
 - การเปรียบเทียบจำนวนน้อยกว่า มากกว่าเท่ากัน
 - การนับสิ่งต่าง ๆ
 - การจัดคู่ หนึ่งต่อหนึ่ง
 - การพึงเรื่องราว นิทาน คำกล้อของ คำกลอน
 - การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ ที่สื่อความหมายต่อเด็ก

สาระย่อ

1. เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน
 - ชื้อ
 - ถักแม่รูปร่าง ตี ขนาด ผิวสัมผัส
 - วิธีการใช้ ประโยชน์
 - การเก็บรักษา การทำความสะอาด
2. การคุณน้ำคุณ
 - ประเภท
 - ชื่อของyanพานะ แต่ละประเภท
 - วิธีการเลือกใช้yanพานะที่เหมาะสม
3. การตีอสาร
 - ชื่อเครื่องมือการตีอสาร
 - รูปร่าง, ถักแม่

นอกจากสาระที่ควรเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จำนวน ๔ สาระที่ควรเรียนรู้แล้ว คุณยังพัฒนาเด็กเล็กบ้านกระชุมลังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดสาระที่ควรเรียนรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับนโยบาย และจุดเน้น ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย กำหนดเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิต ศาสนา และขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และความเป็นไทย โดยมีสาระรายละเอียดสาระที่ควรเรียนรู้เพิ่มเติม ดังนี้

๒.๕ วันสำคัญ เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับวันสำคัญเกี่ยวกับวิถีชีวิต ศาสนาและ
ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และความเป็นไทย ทึ่งของชาติและของอุปนิสัย

ลำดับที่	สาระที่ควรเรียนรู้เรื่องวันสำคัญ	ตัวอย่างวันสำคัญต่าง ๆ	หมายเหตุ
๑	วันสำคัญทางศาสนา (๑) วันสำคัญทางศาสนาพุทธ (๒) วันสำคัญทางศาสนาอิสลาม (๓) วันสำคัญทางศาสนาคริสต์ (๔) วันสำคัญทางศาสนาอื่น	๑. วันมาฆบูชา ๒. วันวิสาขบูชา ๓. วันอาสาฬหบูชา ๔. วันเข้าพรรษา ๕. วันออกพรรษา ๖. วันพระฯ ๗. วันชารีรายอ ๘. วันแม่ดิค ๙. วันถือศีลอด ๑๐. วันคริสต์มาส ๑๑. ๑๒. แต่ละห้องถี่นพิจารณาตามความ- เหมาะสม	
๒	วันสำคัญของชาติ	๑. วันเฉลิมพระชนมพรรษา ๒. วันปิยมหาราช ๓. วันรัฐธรรมนูญ	
๓	วันสำคัญของท้องถิ่น	๑. วันคลอประกอบ ๒. วันสงกรานต์ ๓. วันสำคัญในแต่ละภาค เช่น * ภาคใต้ - วันงานประเพณีชักพระ ๑๑. * ภาคเหนือ - วันงานประเพณีปีปั่ง ๑๒. * ภาคกลาง - วันงานประเพณีเบี้ง- เรือพาย / แห่นางเมว ๑๓. * ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ - วันงานประเพณีบุญบั้งไฟ ๑๔.	
๔	วันสำคัญอื่น ๆ	๑. วันเด็ก ๒. วันครู ๑๕.	

๒.๖ ห้องคืนของเรา

- (๑) ประวัติความเป็นมา (๒) ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี (๓) แหล่งการท่องเที่ยว (๔) บุคคลสำคัญ (๕) การประกอบอาชีพ
(๖) สภาพภูมิประเทศ / ภูมิอากาศ (๗) สภาพปัญหาในชุมชน / ตึ่งคอม / พินป็ติวัย (๘) สภาพเศรษฐกิจและตั้งคอม (๙)
ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม (๑๐) พระราชกรณียกิจในท้องถิ่น (๑๑) ภูมิปัญญา / สินค้า / OTOP

๒.๗ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การจัดกิจกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับเด็กปฐมวัย

แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง คือ การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายเลือด และความไม่ประมาท โดยคำนึงถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีหลักพิจารณาอยู่ ๕ ส่วน ดังนี้

๑. ครอบแนวคิด เป็นปรัชญาที่ชี้ແນ.DataType คำว่า “ ” และปฏิบัติในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพื้นจากภัย และวิกฤต เพื่อความมั่นคง และความยั่งยืนของการพัฒนา

๒. คุณลักษณะ เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตน ได้ในทุกรายดับ โดยเน้นการปฏิบัติในทางสายเลือด และการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

๓. คำนิยาม ความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย ๓ คุณลักษณะ พร้อม ๆ กันดังนี้

(๑) ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไปโดยไม่เบี่ยงเบน ตนเอง และผู้อื่น เช่นการผลิต และการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

(๒) ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

(๓) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบ และการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตที่ใกล้ และไกล

- เงื่อนไข การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน ก่อร่วมคือ

- เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบค้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เข้าใจอย่างถูกต้อง เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

- เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

แนวทางปฏิบัติ / ผลที่คาดว่าจะได้รับ จากการนำไปปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ คือ การพัฒนาที่สมดุล และยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี ประการที่สำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง

๑. พอดีพอกิน ปลูกพืชสวนครัวไว้กินเองไว้ ปลูกไม้ผลไว้หลังบ้าน ๒-๓ ต้น พอดีจะมีไว้กินเองในครัวเรือน เหลือจึงขายไป

๒. พ้ออยู่พ้อใช้ ทำให้บ้านน่าอยู่ ปราศจากสารเคมี กளື່ແມ່ນ ໃຊ້ແຕ່ອອງທີ່ເປັນຫຮຽນຫາຕີ

(ใช้จุลินทรีย์สมน้ำดูพื้นบ้าน จะสะอาดกว่าใช้น้ำยาเคมี) รายจ่ายลดลง สุขภาพจะดีขึ้น (ประหยัดค่า-รักษาพยาบาล)

๓. พอกพอใจ เราต้องรู้จักพอ รู้จักประมาณตน ไม่เครื่องมากไปเมื่อเข่นผู้อื่น เพราะเราจะหลงติดกับวัตถุ ปัญญาจะไม่เกิด

๒.๔ อาชีวศึกษา

(๑) บ้านเร้าและเพื่อนบ้านอาชีวศึกษา

๑. แผนที่ที่ตั้ง/สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว
๒. ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและกิจกรรม
๓. ภูมิภาค และภัยพิบัติ
๔. อาชีพและศิลปะเชิงธุรกิจ
๕. ศกุลเงิน

(๒) ประเทศไทยอาชีวศึกษา

๑. ชื่อประเทศและชาติของประเทศไทยอาชีวศึกษา
๒. ดอกไม้ / ต้นไม้ ประจำชาติ
๓. สัญลักษณ์ตราแผ่นดิน
๔. สัตว์ประจำชาติ
๕. เพลงชาติประเทศไทยอาชีวศึกษา

(๓) สังคมและวัฒนธรรม

๑. ศาสนาและวันสำคัญ
๒. ชุดแต่งกายประจำชาติ
๓. อาหารประจำชาติ
๔. ภาษา ประเพณีและวัฒนธรรม
๕. การละเล่น การแสดงและนิทานประจำชาติ

(๔) อาชีวศึกษา

๑. ช่างอาชีวศึกษา
๒. ตราสัญลักษณ์อาชีวศึกษา
๓. คำขวัญอาชีวศึกษา
๔. เพลงอาชีวศึกษา
๕. ภาษาอาชีวศึกษา

๒.๕ สะเต็มศึกษา

การเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยที่มีการเติบโตทางเทคโนโลยี สารสนเทศ และสังคมมนุษย์ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตและการเตรียมพัฒนาบุคลากรของมนุษย์ให้มีศักยภาพสอดคล้องสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไป ความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ มีมากขึ้น จากการศึกษาในรูปแบบเดิมที่เด็กหรือผู้เรียนมักจะเรียนรู้โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ที่ถ่ายทอดวิชาความรู้ต่าง ๆ เหล่านั้น มาเป็นการศึกษาที่เด็กหรือผู้เรียนสามารถที่จะสืบค้นข้อมูลได้ด้วยตนเองจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในเรื่องต่าง ๆ ที่เด็กสนใจ สืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ดังนั้นสิ่งที่ครูผู้สอนควรจะส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาคือ ทักษะ